

FACVLTATIS JVRIDICÆ  
P. T.  
DECANVS,  
ERNESTVS TENZELL,  
JC TVS,  
EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS  
ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIARIVS RE-  
GIMINIS, JVDICII PROVINCIALIS ERFORDIEN-  
SIS ASSESSOR, AC DICTÆ CIVITATIS  
CONSVL PRIMARIVS.

L. B. S.

---

ERFORDIAE,  
Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

de præfundendis splen-  
tatibus in testamentis

Diss. jur. civ.

509, 46

3894 HEV1133A 20110807



**L**ibertatem de rebus suis disponendi magis periclitari in ultimis voluntatibus, quam in actibus inter vivos, vel inde apparet, quod multarum gentium moribus, ultimæ voluntates vel planè incognitas fuisse, ab illis qui mores antiquos descripsérunt, traditum sit. Non quidem videtur, quod de Legis Mosaicæ determinatio-ne solius successionis legitimæ, Seldenus de successio-ne in bona defuncti, ex *Numer. Cap. XXVII. v. 8. seqq.* collegit, satis firmo stare tali; cum ibi de prohibitione dispositionis ultimæ voluntatis nullum occurrat vesti-gium, ut potius sermo ibi esse solum videatur de casu, ubi intestatus quis moritur, & præterea aliis locis in Scriptura Sacra de non spernendis inter homines Testa-mentis, mentio fiat; Græcos tamen usum testamen-torum non habuisse, nisi quod Solon Atheniensibus te-stamenti factiōnē permiserit liberis non extantibus, ex Plutarcho in Solone constat. Sic enim ille: *Proba-tur etiam illius lex de testamentis. Etenim anteā ea non erat licita, sed penes defuncti genus, pecunias & domum re-*

*manere oportebat. Hic vero liberum fecit, liberis non existentibus, cuicunque visum esset, sua donare &c. De Germanis præterea Tacitus de moribus Germanorum refert, Heredes successoresque sui cuique liberi: & nullum testamentum. Si liberi non sunt, proximus gradus in possessione fratres, Patrui, avunculi &c. Hanc verò liberi testamentorum usus restrictionem è re magis Reipublicæ fuisse, quam libertatem testandi, quæ Romanis placuit, cum hæc infinita incommoda, jurgia & lites proferre soleat, B. STRYKIO, JCto dum viveret celeberrimo, visum in cautel. testam. c. i. rationibus tamen haud sufficientibus. Si enim ex Naturalis juris ratione est, ut quilibet rerum suarum sit moderator & arbiter; quare restringendum sit idem arbitrium in illis, qui, quid post mortem suam de rebus suis fieri velint, solliciti sunt, certè non appareat. Num vero Romanorum leges, quod in l. i. C. de SS. Ecclesiis assertum: Nihil magis hominibus deberi, quam ut supremæ voluntatis, postquam aliud velle non possunt, liber sit stylus, & licitum quod iterum non redit, arbitrium; ubique observaverint, certe dubitandi rationes non desunt. Quid enim libertati isti adversum magis esse poterit, quam scrupulosæ istæ, quæ testamenta contentibus præscriptæ, sunt solennitates & cautelæ, propter quas tam innumeræ oriuntur lites ac contentiones, ut nec per humanam prudentiam etiam illorum qui in jure ac praxi versatissimi sunt, evitari semper possint, oriuntur, quæ Civibus sæpiissimè ruinam afferunt. Quo vero fato nimiaæ illæ Romanorum subtilitates, Germanis nostris ab antiquissimis temporibus placuerint, mysterium videtur; cum alias illos juris Germanici antiqui tenacissimos fuisse observatores, exemplo pacto-*

ruin

rum nudorum, quorum à Romanis introductum qualitatem nunquam à Germanis receptam esse, statuitur, communiter afferatur; quæ quidem opinio à nonnullis Juris Germanici Patronis in tantum est extensa, ut ne pactis quidem contractuum præparatoriis, v. g. pacto de permutando &c. efficaciam producendi actionem denegent; quæ sententia à JCtis Saxonicas (invito licet Carpzovio,) Brandenburgicis, Nostratibus, & aliis hodiè est recepta, contradicentibus tamen aliis non paucis, quos allegat Dn. GRASSVS, JCtus Tubingensis, in *Disputat. de Pactis contractuum præparatoriis*, ed quod talio pacta sint imperfecta. Sed & istam Juris Romani intuitu testamentorum receptionem in casibus quibuscum in dubium vocari videmus: Sic enim, qui nec Jure Justinianeo damnatos ultimo supplicio, intestabiles esse desisse statuunt, Juri Patrio quæ hic hodiè observantur, (excepto crimine læsa Majestatis & fractæ pacis publicæ) adscribenda esse, afferunt, vid. SCHILTER. *Exere. ad P. 38. th. 28. & seqq.* Unde quid ex jure Romano à Germanis receptum, quid non, statuant, incertum videtur. Sed ut ad Jus Romanum revertamur, demus nunc ideo in ultimis voluntatibus frequentiores adhiberi fraudes, quam in negociis quæ extra tales casum perficiuntur; (quanquam, an non in commerciis humanis, ubi etiam de dispositione in casum mortis non cogitatur, æquè frequenter malitiæ ac fraudes hominum occurant, experientia dubium reddere possit;) Non certè ratio sufficiens quare septem in testamento solenni testes requisiverint Romani, afferri poterit, & quare non in ore duorum vel trium testium de veritate, sicuti Jus Canonicum ex sacris literis statuit, acquieverint? Non alle-

gamus nunc reliquias innumeras scrupulositates quibus  
obnoxiae sunt ultimae voluntates. Solum addimus,  
nec remissas solennitates quoad mutationes testamen-  
torum sec. L. 21. §. 1. ff. qui test. fac. quando scil. vel  
augmentum vel detractio testamento additur, nisi ea  
voluntas vi privilegii sustineatur arg. l. f. C. fam. erc.  
Quamvis in nuda declaratione obscuritatis, ut omnia ex  
integro fiant, haud exigatur, d. l. 21. §. 1. sufficit enim  
istam declarationem per duos testes probari arg. l. 12.  
ff. de testib. cum etiam alias duo testes, de tenore &  
solennitate testamenti conditi deponentes, audiendi  
sint, d. l. v. b. MENKEN. ad T. ff. Qui test. fac. §. 23.  
Quanquam & mutatio voluntatis testatoris, verbis co-  
ram tribus testibus fieri possit, si lapsus decennii ac-  
cedat, sec. l. 27. C. de testam. Quid autem obtineat si  
testator in testamento quædam cancellaverit, vel de-  
leverit, in lectione suâ Cursoriâ ad L. 1. ff. de his quæ in  
testam. del. explicabit

NOBILIS ET CLARISSIMVS  
DOMINVS

DANIEL ANDREAS HEROLD,

Hertzbergensis - Saxo;

De cuius vitæ curriculo sequentia relata accepimus:  
Fascias & crepundia debet ille Herzbergæ, Civitati  
Electoratus Saxonici satis celebri, natus die 19. Nov.  
Anno M DC XCI. & à Parentibus optimis, Patre qui-  
dem, Mag. DAVIDE ANDREA HEROLD, Superin-  
tendente ibidem; Matre verò MARIA SALOME, CHRI-  
STIANI RUDOLPHI, Mercatoris Dresdensis filia AND-  
REÆ HEROLDI, Norimbergensis, Potentiss. Saxonie  
Ele-

Electorum diversorum, tormentorum bellicorum majorum fusoris, nepte. Statim à teneris missus est ad ludum literarium, ibique fundamenta pietatis & linguae latine haesit, donec Patre Anno M DCCX. mortuo, paterna avia, MARIA ELISABETHA HEROLDIA, DAVIDIS REYHERI, Consulis Cygnensis filia, & TOBIÆ HEROLDI, Polygraphi Cygnensis vidua, ipsum Cygneæ fideli informationi, primò quidem Generi sui M. DAVID. WAGNERI, Archi-Diaconi apud Cygnenses ad D. Mariæ, B. jam defuncti, meritissimi, & per aliquod temporis spatum Scholæ publicæ ibidem Præceptorum, tradidit. Post mortem Aviæ A. MDCCVL Halam Saxonum in Pædagogium Regium, quod Glauchæ est, missus, post aliquod temporis intervallum propter adversam valetudinem reversus, privata informatione M. GODOFREDI THYMIL, Diaconi tunc temporis Cygnensis, *ad B. Mar. Virg.*, usus est. Accedente anno decimo nono, Academias frequentavit, & quidem primo loco Vitembergam Anno MDCCX. post festum Pentecostes petiit, ibique Philosophiam, quam vocant Ecclesiasticam, à Dn. M. CHRISTIANO WOLFIO, Prof. Philos. Extraord. audivit, & simul Collegium institutionum Dn. D. JOH. CASPAR. BRENDELII, Prof. Juris diligenter visitavit. His absolutis Halam Anno MDCC XI. se contulit, ibique Digestorum Collegium, ex ore B. Doct. & P. P. JACOBI FRIEDERICI LVDOVICI, frequentavit, Collegiis præterea Dn. D. ERNESTI FRIDEM. SCHNEIDERI, Prof. Jur. Extraord. ad Jus Naturæ & Civile, Celeberr. Jctorum Dn. BÖHMERI ad Jus Canon. Dn. LVDEWIG ad Jus Feudale, nec non Dn. THOMASII ad Jus Publicum, frequens interfuit.

fuit. Peracto sic studiorum cursu, Vitembergæ examen  
Lege Saxonica Elect. imperatum, die 13. Octobr.  
M DCC XIII. subiit, & Advoçatorum juramentum d.  
25. April. Anno M DCC XIV. præstítit, ac initio Cy-  
gneæ, deinde Dresdæ, ubi adhuc moratur, in foro cau-  
sas orare cœpit. Insuper Potentiss. & Sereniss. Polon.  
Regis, & Electoris Sax. Commissionibus Cameræ Ao.  
M DCC XX. tanquam Actuarius adhibitus, nec non Ju-  
risdictioni Nobilium dirigendæ præpositus fuit. Nunc  
honores acquirere Academicos secum constituit, ac de-  
siderium suum Facultati nostræ exposuit. Hæc mo-  
re consueto textus ex utroque jure explicandos ipsi  
transmisit, in quibus explicandis, ut & in ipso exa-  
mine rigoroso, in termino præfixo, talem se præsti-  
tit, quem Facultas nostra, ut ad ulteriora admitteretur,  
dignum judicavit. Quare proxima die Veneris 30. h.  
Jun. l. i. ff. *de his quæ in Testam. del.* è cathedrâ publica  
explicabit, illaque Lectione Cursoria finitâ, Disputatio-  
nem Inauguralem

DE EO QVOD JVSTVM EST CIRCA ALTE-  
RVM TANTVM VSVRARIVM,

publicæ eruditorum censuræ submittet. Quos actus  
ut Reverendiss. & Magnificus Dn. Universitatis Rector,  
singularumque Facultatum Dni Decani & Proceres, Ma-  
gistri atque Studiosi, Literarumque Patroni ac Fautores  
honorifica sua præsentia condecorent, per officiosè ac  
decenter invitantur. Publ. sub Sigillo Facult. Jurid. d. 25.  
Jun. Domin. III. post Trin. Anno Christi M DCC XXX.

(L. S.)